

VOI AȘTEPTA SĂ NING

STOMFF ANDREI AUREL

VOI AȘTEPTA SĂ NING

Năvalnic m-a cuprins un dor de ducă
Spre nicăieri. Spre minus infinit.
Dar nu mă-ndur frumoasa mea nălucă.
Nu te-aș vedea și-ar fi ceva cumplit.

Există sigur undeva o lume
La fel cu-a noastră, geamănă cu noi.
Dar nici acolo nu suntem doar nume.
Și în scenariul ei suntem eroi.

De ce să fug în altă galaxie?
N-aș întâlni același joc de iele?
Cum poți a rupe strâmba simetrie
Cu două nesfârșite paralele?

Ce fel de salt, în care dimensiune
Să mă strămut și să te caut iar?
Acolo oare care zâne bune
Te-ar așeza lângă un biet hoinar?

Nu mă revolt, așa a fost să fie.
Pitagora e singurul de vină.
Îmi trebuie o nouă geometrie,
Izvor de necuantică lumină.

Când soarele acesta se vă stinge
Și omenirea va fugi în stele,
Noi, prefăcuți în fulgi de nea, vom ninge.
Ne vom roti în albe carusele,

Iar când sătui de dans și de rotire,
Ne-om așeză aici, printre ruine.
Vom împlini cea mai de preț iubire.
Mă voi topi, te vei topi în mine.

Deci n-am să fug. Voi aștepta să ning.
N-am să mă las furat de-un dor de ducă.
Pe mine însumi pot să mă înving
Cât ești aici, frumoasa mea nălucă!